

# РЕШЕНИЕ

№ 27553

гр. София, 08.07.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в**  
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5890** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Ф. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], гражданин на Република Т., с адрес [населено място], [улица] (РПЦ на ДАБ) и съдебен адрес [населено място], [улица], партер, ап.5, чрез адв. К. Б. от САК, срещу Решение № УП-В-6 от 24.04.2026 г. на на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на международна закрила като явно неоснователна.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт като необоснован, постановен при съществено нарушение на административно- производствените правила, в противоречие на материалноправните разпоредби и несъответствие с целите на закона. Жалбоподателят поддържа, че противно на изискванията в чл.13, ал.1, т.1 ЗУБ вр. чл.31, ал.8, б. “а” от Директива 2013/32/ЕС се е позовал на основания в обхвата на ЗУБ (заявил е опасения поради страх от преследване на религиозна основа). Счита, че националната разпоредба на чл.13, ал.1, т.2 от ЗУБ противоречи на чл.31, ал.8, б. “а” - б. “и” от Директива 2013/32/ЕС и е по-неблагоприятна за гражданите на трети страни или лицата без гражданство, които търсят международна закрила, защото е в разрез с изискването същите да са по-благоприятни за тях, обосновано със съображение 14 от Директива 2013/32/ЕС и закрепено с чл.5 от Директива 2013/32/ЕС. Визира нарушение на изискванията на чл. 35 от АПК, чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ и чл.10, ал. 3, б. “а” и чл.31, ал.9, изр.3 от Директива 2013/32/ЕС, чл.4, ал.3 от Директива 2011/95/ЕС за индивидуално и обективно, точно и пълно разглеждане на всички относими факти и

обстоятелства, свързани с личното положение на кандидата за международна закрила и държавата му по произход. Твърди, че мотивите на оспореното решение относно предпоставките за хуманитарен статут са максимално общи, бланкетни и стандартизирани. Претендира се отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, чрез юрк. П., оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С молба рег. № УП-7494 от 15.04.2026 г. по описа на ДАБ турският гражданин Ф. А., [дата на раждане], е поискал международна закрила. Изготвени са регистрационен лист рег. № УП-7494 от 15.04.2026 г., Евродак дактилоскопна карта и е връчена покана за интервю рег. № УП-7494 от 15.04.2026 г. Самоличността на чуждия гражданин е установена с национални документи за самоличност.

На проведено на 15.04.2026 г. интервю кандидатът заявил, че е напуснал Т. на 13.03.2025 г., с автобус за България. Останал в страната само една вечер и веднага заминал за Германия. Там живеели родителите му – баща с права на постоянно пребиваване, майка с право на продължително пребиваване и годещицата му Е. Р. – от К., със сръбско гражданство, но родена в Германия, която била бременна от него. Целта му била да остане в България, но тъй като отдавна не бил виждал родителите си, заминал за Германия. На 14.04.2026 г. го върнали в България по Регламента Д.. Преди това притежавал работна виза за България, но заминал веднага за Германия, където подал молба за закрила след изтичане на визата му. Посочил, че няма сигурност за живота му в Т., тъй като е работил за компания, която се занимавала с незаконни неща. Другата причина да напусне е, че е християнин с арменски корени. Твърди, че поради християнските си корени в Т. е бит и неправомерно обвинен в продажба на наркотици, за което получил наказание „лишаване от свобода“ за осем години и половина. Не желае да се върне в страната си на произход поради заплахите от компанията, в която работил, поради християнския си произход и тъй като родителите и годещицата му били в Европа. Твърди, че в Т. бил принуден да крие религията си и арменския си произход, защото хората „ставали агресивни“. Определя се като „не дълбоко религиозен“, вярващ, без да практикува религията. Не посочва участие в религиозна организация. Не желае да се завърне в Т., тъй като там ще бъде задържан за изтърпяване на наказание, което смята за несправедливо. В затвора можело да не остане жив.

Постановено е оспореното Решение № УП-В-6 от 24.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата за международна закрила като явно неоснователна. Органът е приел, че не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, тъй като заявените от молителя причини за напускане на Т., а именно, че е християнин - католик и е от арменски произход и няма права, не могат да се кредитират с доверие и да бъдат мотив за получаване на закрила съгласно ЗУБ. Административният орган е изразил съмнение относно религиозността на кандидата предвид непоследователността и незнанието на нито един католически празник. В допълнение, интервюиращият орган е съобразил, че от самото начало кандидатът се е стремил да достигне Европа, конкретно Германия, и е подал молба за закрила в страната ни, само защото бил върнат от Германия и с цел да осуети връщането му в страната му по произход. Формиран е извод, че причината за напускането на Т. е намирането на по-добър живот, а не търсената международна закрила. Заявената от чужденеца причина за напускане на Т., а именно - проблемите свързани с незаконно обвинение в притежание и продажба на наркотици и

религиозната му принадлежност, са преценени като преувеличени причини от личен характер, или много вероятно недействителни такива, които не подадат в предметния обхват на ЗУБ. Административният орган е приел, че молителя лично не заявил да е имал проблеми, свързани с религиозната му принадлежност или ситуации, касаещи лично него. В допълнение е посочил, че изложената бежанска история не е последователна, при липса на безспорни доказателства относно нейната достоверност, поради което тя не може да обуслови каквото и да е преследване по смисъла на легалното определение на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Формиран е извод, че действителният мотив за напускането на неговата родина е стремежът му да се установи и да води по-добър начина на живот в Европа, тъй като цялото му семейство се намира в Германия, но така заявените причини не попадат в обхвата на ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Органът не е намерил основания по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като турският гражданин не е бил принуден да напусне държавата си по произход поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Кандидатът не е бил обект на посегателства и не е претърпял насилие.

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело C-465/07 и Решение от 30.01.2014 г. по дело C-285/12 относно тълкуването на чл.15, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС, във връзка с приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, но е прието, че ситуацията в Т. не може да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие спрямо цивилни лица, за което се е позовал на справка рег. № МД-02-76 от 02.03.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ. Посочено е в решението, че Конституцията на Т. определя страната като светска държава и обезпечава свободата на съвестта, религиозните убеждения и вяръвания, изразяването и поклонението и забранява дискриминацията въз основа на религия. Дирекцията по вероизповеданията - Д. е държавната институция, която управлява и координира свързаните с исляма религиозни въпроси и има мандат да насърчава и дава възможност за практикуването на исляма, да осигурява религиозно образование, както и да управлява религиозни институции. Правителството продължава да ограничава правата на немюсюлманските религиозни малцинства, особено тези, които не са признати съгласно правителствената интерпретация на Договора от Л. от 1923 г., който включва само християни, принадлежащи към арменската апостолска православна църква, евреи и гръцки православни християни. Религиозните малцинства съобщавали за затруднения при откриването или функционирането на молитвени домове, при разрешаване спорове за земя и собственост, както и правни предизвикателства пред църкви, чиито земи правителството експроприира преди това. Също така възниквали проблеми при провеждане на избори за управителен съвет на техните религиозни фондации и при получаване на разрешения за освобождаване от задължителните часове по религия в училищата. Правителството на САЩ изчислява общото население на Т. на 83,6 милиона души (данни към средата на 2023 г.), като според турските власти 99% от населението са мюсюлмани, като тук се причислява алевитите. Справката определя алевитите като най-голямото религиозно малцинство в Т., което се различава значително от сунитското мюсюлманско мнозинство в своята практика и тълкуване на исляма. Въз основа на цитираната информация органът е приел, че че макар Т. да изпитва трудности при налагането на върховенството на закона, не е налице информация, която да сочи влошаване на обстановката там, достигаща границите на безогледното насилие, породено от въоръжен конфликт или неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжените групировки. Изведено е заключение, че единствено поради пребиваването си там, молителят не може да изпитва основателни опасения за живота си. Цялостната оценка на ситуацията в страната не позволявала тя да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт с оглед

предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочено е изрично в решението, че присъдите не могат да се определят като основание за предоставяне на закрила по чл.9, ал.8 от ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 24.04.2026 г. Жалбата от 30.04.2026 г. е подадена в срока по чл.84, ал.2 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спрямо кандидата за закрила е проведена ускорена процедура в производството по общия ред на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, която възможност е уредена и в чл.31, пар.8 и чл.32, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - в случаите на неоснователни молби, за които се прилагат някои от обстоятелствата, които са изброени в [член 31, параграф 8](#), държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство. [Процедурната директива в нормата на чл.31, пар.2, въвежда изискване към държавите-членки да гарантират, че процедурата по разглеждане приключва възможно най-скоро, без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането, като според чл.31, пар.9 от Директива 2013/32/ЕС сроковете в ускорената процедура по пар.8 следва да са разумни.](#)

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – интервюиращ орган съобразно изрично уредената в чл.70, ал.1 ЗУБ компетентност за това и Заповед № РД-05-346 от 26.04.2022 г. на председателя на ДАБ за определяне на А. Б. Т. за интервюиращ орган. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ.

Спазени са изискванията на [чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС](#) процедурата по разглеждане на молбата да приключи възможно най-бързо и в разумен срок. Този срок е установен в националното законодателство (чл.70, ал.1 ЗУБ) и в случая е спазен. Молбата за закрила е регистрирана на 14.04.2026 г., поради което оспореното решение от 24.04.2026 г. е издадено в срока по чл.70, ал.1 ЗУБ.

Административният орган е намерил основания по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ за явна неоснователност на молбата за закрила, а именно кандидатът се позовава на основания извън предмета на ЗУБ и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанията по чл.31, пар.8, б.„а“ от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС. Неоснователни са доводите в жалбата за противоречие между на чл.13, ал.1, т.2 от ЗУБ и чл.31, пар.8, б.„а“ от Директива 2013/32/ЕС.](#) Действително, [националната разпоредба визира непосочване на причини за основателни опасения от преследване, която формулировка е съответна на чл.8, ал.1 от ЗУБ.](#) Тълкувани съвместно двете разпоредби навеждат на извод за използването на визираното основание за явна неоснователност в случаите на непосочване на причини по чл.8, ал.1 от ЗУБ за основателни опасения от преследване. В сравнение, основанията по чл.13, ал.1, т.1 от ЗУБ е по-широко и включва позоваване на основания извън предмета на този закон, т.е. както по чл.8, ал.1, така и по чл.9, ал.1 от ЗУБ. Двете национални основания напълно съответстват на съюзното такова по чл.31, пар.8, б.„а“ от Директива 2013/32/ЕС – в бежанската си история кандидатът повдигна

въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС, т.е. на условията по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. Не е допуснато визираното в жалбата противоречие, вкл. с аргумент от чл.32, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС](#), според който в случаите на неоснователна молба, в които се прилагат някои от обстоятелствата, които са изброени в член 31, параграф 8, държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на твърдения за конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ.

По силата на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

Релевантна информация относно държавата на произход на кандидата по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС се открива в следните официални източници, свободно достъпни на Интернет сайт [ecoi.net](http://ecoi.net):

1.Годишен доклад за религиозната свобода (обхващащ 2025 г.), публикуван през м. март 2026 г.с автор USCIRF – Комисия на САЩ за международна религиозна свобода относно Т.:

През 2025 г. правителството на Т. (Türkiye) се ангажира със систематични и продължаващи тежки нарушения на религиозната свобода, в съответствие с предходната година. В същото време администрацията на президента Р. Т. Е. продължи диалога си с определени исторически религиозни общности, включително преговори с Източноправославната християнска църква за евентуално повторно отваряне на Х. богословско училище, което беше затворено през 1971 г. в отговор на правителствените политики. Правителството също така продължи да реставрира някои исторически храмове, като Министерството на културата и туризма започна реновации на средновековната църква „С. Г.“ в К. като част от кампания за популяризиране на туризма. Много религиозни общности обаче не се възползваха съществено от тези мерки, като няколко – включително алевити, протестантски християни и Свидетели на Й. – не успяха да получат правно признание като религии или одобрение за регистрация, изграждане или възстановяване на храмове за ежедневна употреба.

На фона на мащабните репресии на правителството срещу политическото изразяване в подкрепа на лидерите на опозицията, властите систематично нарушаваха религиозната свобода, като наказваха секуларистките настроения в държавните институции и продължаваха да прилагат член 216 от турския Наказателен кодекс като де факто закон срещу богохулството. През януари Министерството на отбраната официално уволни петима нови лейтенанти и тримата им висшестоящи офицери за избора на секуларистка клетва за церемонията по полагане на клетва. Правителството също така наблюдаваше онлайн активността за предполагаеми обиди към исляма и преследваше религиозни дисиденти по член 216(3) за „подбуждане към омраза към друга група въз основа на

религиозни различия“. Например, през юни Министерството на вътрешните работи арестува и задържа най-малко четирима служители на сатиричното списание LeMan за публикуване на карикатура, която участниците в безредиците осъдиха като предполагаема карикатура на пророка М.. Служители на Министерството на правосъдието също обявиха разследване на журналистите за „публична обида на религиозните ценности“.

През септември Главната прокуратура на И. обвини интервюиращия в YouTube Б. С. и неговия гост Енес А. в „подбуждане към омраза и вражда или обида на част от обществото“ за четене на глас на виц, изпратен от зрители, свързан с пророка М.. За разлика от тези и други държавни ограничения върху религиозното изразяване, през март върховният апелативен съд на Т. отмени присъдата на мъж, който публично се закле да убива евреи, американци и кюрди.

Националният законодателен орган наложи и допълнителни, систематични ограничения върху свободата на религията или убежденията (С.). През юни парламентът прие законодателно изменение, разширяващо правомощията на контролираната от държавата Дирекция по религиозните въпроси (Д.) да забранява разпространението на преводи на К., които тя счита за несъвместими с ислямските принципи. Затворническите власти също ограничиха достъпа до К., друга религиозна литература и ежедневни ислямски измивания за някои обвиняеми, като например бившата задържана А. Й. Байрам.

Защитниците на алевитите продължиха да изразяват собствените си опасения относно обхвата на Дианет, посочвайки почти изключителния му акцент върху сунитските мюсюлмански институции и общности – предоставяйки им официално признание като религия и осигурявайки им публично финансиране и подкрепа, за които алевитите, като част от определена „културна“ традиция, оставаха недопустими.

Съобщава се, че правителството е засилило многогодишна кампания, позовавайки се на фалшиви опасения за националната сигурност, за да прекъсне законния статут на пребиваване на най-малко 375 чуждестранни християнски духовници, членове на техните семейства и други религиозни работници до момента. През цялата 2025 г. властите продължиха да използват имиграционни кодове N-82 и G-87, за да обозначат тези духовници и миряни като „заплахи за националната сигурност“, като им забраняват да подновят статута си на пребиваване или да влязат отново в Т. след пътуване в чужбина. Тези религиозни водачи отдавна пребивават законно в страната, обслужвайки турските *протестантски* християнски общности, отчасти поради продължаващите правителствени ограничения върху програмите за обучение на местни християнски духовници и образователните институции. Протестантските християни и Свидетелите на Й. съобщават за допълнителни пречки пред законното си признаване и достъп до места за богослужение, като длъжностните лица осуетяват както заявленията им за ново строителство, така и опитите им да пренасочат неизползваните исторически църкви за редовните си богослужебни нужди.

## **2. Доклад за състоянието на човешките права (обхващащ 2025 г.) -**

Т. 2025 г., публикуван на 21 април 2026 г. с автор А. International:

Безпочвените разследвания, преследвания и осъдителни присъди на защитници на правата на човека, журналисти, опозиционни политици и други се засилиха. Намесата на изпълнителната власт в съдебната власт се задълбочи още повече. Обвързващите решения на Европейския съд по правата на човека останаха неизпълнени в няколко

емблематични случая. Правата на свобода на мирни събрания и сдружаване бяха произволно ограничени. Служители на реда използваха по-малко смъртоносни оръжия срещу мирни протестиращи, причинявайки множество наранявания. Страната продължи да приема голям брой бежанци и мигранти; някои останаха изложени на риск от незаконно завръщане. Жертвите на нарушения на човешките права, включително предполагаеми изтезания и други видове малтретиране от страна на държавни служители, продължиха да се сблъскват с култура на безнаказаност. Като цяло климатичните политики на Т. бяха оценени като „крайно недостатъчни“.

Произволно задържане и несправедливи съдебни процеси:

През януари членът на управителния съвет на Адвокатската колегия на И. Ф. Е. беше произволно задържан след завръщането си от посещение за застъпничество в Съвета на Европа и задържан в предварителен арест по обвинения в „членство във въоръжена терористична организация“ и „пропаганда за терористична организация“. Той беше освободен през май под съдебен контрол до съдебния процес. През февруари обвиняемите по делото в парка Гези М. Я., Х. А. и Й. Е. бяха оправдани по обвинение в нарушаване на Закона за събранията и демонстрациите (Закон № 2911). Те бяха съдени отново, след като първоначалните им присъди за предполагаемо подпомагане на О. Кавала (виж по-долу) в „опита за сваляне на правителството“ по време на масови протести през 2013 г. бяха отменени през септември 2023 г.

През февруари най-малко 50 души в 10 провинции, включително журналисти, политически активисти, адвокати и защитници на правата на човека, бяха задържани в контекста на разследване, проведено от главния прокурор на И.. Тридесет души, включително журналистите Й. Т., Е. А. и Е. А., впоследствие бяха задържани в затвора от истанбулските съдилища за „членство във въоръжена терористична организация“. Твърди се, че те имат връзки с Н. демократичен конгрес, законна платформа, създадена през 2011 г. и включваща различни опозиционни политически партии и групи, фокусирани върху пола, околната среда и правата на религиозните малцинства. Най-малко трима от повдигнатите обвинения бяха осъдени, а един оправдан; процесите срещу други продължаваха към края на годината.

През юни М. П., адвокат на задържания кмет на И. Е. И., беше произволно задържан за „членство в престъпна организация“ на фона на засилващи се репресии срещу членове на юридическата професия. През октомври К. съд постанови, че правото на затворника на съвестта Тайфун К. на справедлив процес е било нарушено, когато е бил осъден през 2022 г. във връзка с протестите в парка Гези през 2013 г. Жалбата му за освобождаване след решението беше отхвърлена през ноември.

Затворникът на съвестта О. Кавала остана в затвора въпреки двете обвързващи решения на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) за освобождаването му и производството по нарушение срещу Т., заведено от Съвета на Европа през 2022 г. Две жалби до Конституционния съд, оспорващи осъдителната присъда на О. Кавала от 2022 г., и решението на Касационния съд от 2023 г., потвърждаващо осъдителната му присъда, все още бяха висящи. С. Д. и Ф. Ю., бивши лидери на Народната демократична партия, също останаха в затвора въпреки решенията на ЕСПЧ, разпореждащи незабавното им освобождаване. През юли съдът публикува ново решение, с което установи, че продължителното задържане на С. Д. е „основано на неадекватни мотиви и е преследвало скрита цел“.

Изтезания и други форми на малтретиране:

През септември започна делото срещу 13 служители на реда, обвинени в смъртта в ареста на А. Г. и изтезанията на брат му С. Г., и двамата арестувани за предполагаемо плячкосване след земетресенията през 2023 г. Всички служители останаха на свобода. Съдът съобразява, че съобразно информацията в доклада на А. International, кандидатът не разкрива профил на лице, което е специфична цел на действия на преследване, водещи до нарушаване на основни права на човека по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ: защитници на правата на човека, журналисти, опозиционни политици, политически активисти, адвокати.

**3.Годишен доклад** за политическите права и гражданските свободи през 2025 г., Свобода по света 2026 – Т., с автор Freedom House:

Общ преглед

Президентът Р. Т. Е., чиято Партия на справедливостта и развитието (П.) управлява Т. от 2002 г., става все по-авторитарен през последното десетилетие, консолидирайки властта си чрез конституционни промени и лишаване от свобода на политически опоненти, независими журналисти и членове на гражданското общество. П. реагира на последните икономически предизвикателства и пораженията на общинските избори, като засили усилията си за потискане на несъгласието и затваряне на опозиционни политици.

Ключови развития през 2025 г.

След като управляващата партия претърпя значителни загуби на общинските избори през 2024 г., правителството започна наказателни разследвания, които доведоха до арести на стотици представители на опозиционните партии през 2025 г. Кметът на И. Е. И. беше арестуван през март, малко преди да бъде официално избран за следващ кандидат за президент на опозиционната Републиканска народна партия (РНП), и впоследствие беше обвинен в повече от 140 престъпления, които могат да доведат до повече от 2000 години затвор. Той оставаше в предварителен арест до края на годината.

Арестът на И. предизвика антиправителствени демонстрации в цялата страна, които продължиха през цялата година. Полицията многократно използваше сълзотворен газ, водни оръдия и гумени куршуми срещу протестиращите, а хиляди участници бяха арестувани. Цензурирането на онлайн съдържание, както и на независими и опозиционни новинарски сайтове, продължи, а Grok – чатбот с изкуствен интелект (ИИ), интегриран в платформата за социални медии X – стана поредният инструмент в социалните медии, който се сблъска с блокиране в Т., след като съдебна заповед забрани достъпа до акаунта му в X през септември. Властите също така блокираха акаунтите на И. в социалните медии и повдигнаха наказателни обвинения срещу много потребители, които публикуваха за ареста му.

Преговорите на правителството с Кюрдската работническа партия (П.), която водеше десетилетна кампания на терористично и бунтовническо насилие в Т., постигнаха пробив през годината, като групировката обяви едностранно прекратяване на огъня през март и обяви решение за саморазпускане през май.

В4 0-4 точки

Имат ли различните сегменти от населението (включително етнически, расови, религиозни, полови, ЛГБТ+ и други съответни групи) пълни политически права и избирателни възможности? 1 / 4

Политическите права се спазват неравномерно между различните демографски групи. Критиците твърдят, че П. предпочита интересите на сунитските мюсюлмани. Докато членове на несунитската алевитска общност в Т. и немюсюлмански граждани заемат

места в парламента, репресиите на правителството срещу опозиционните партии, в които те са концентрирани, сериозно накърниха политическите им права и изборителни възможности.

#### **D2 0-4 точки**

Свободни ли са хората да практикуват и изразяват своята религиозна вяра или неверие публично и частно? 2 / 4

Сунитският ислям е религията на мнозинството в Т.. Въпреки че конституцията определя светска държава и гарантира свободата на религията, има ограничения върху правата както на признатите, така и на непризнатите религиозни малцинствени групи. Правителството признава само арменското християнско, гръцкото православно и еврейското малцинство; то не признава техните ръководни структури като юридически лица, което води до трудности по въпроси като собствеността върху имоти. Други немюсюлмански групи, като протестантските християни, се затрудняват да установят и регистрират места за поклонение.

Сунитските джамии и училища в Т. имат право на държавно финансиране чрез контролираната от държавата Дирекция по религиозните въпроси (D.), която покрива заплатите на имамите, както и разходите за комунални услуги на джамииите. А. институции и тези на други религиозни общности не получават такава подкрепа. През 2024 г. общинските власти в И. официално признаха алевитските места за поклонение, известни като Д., предоставяйки им статут, който преди това им беше отказан поради противопоставяне на представители на П. в градския съвет.

Националната учебна програма предвижда задължително религиозно образование. Децата от християнски и еврейски семейства са освободени, ако религията им е посочена в националните им лични карти. Непризнатите групи, включително алевитите, не могат да получат освобождаване от тези класове.

А. и немюсюлманите продължават да бъдат обект на реч на омразата, материални щети и случайни насилствени нападения.

Независимо, че в тази част докладът на Freedom House съдържа данни за „реч на омразата, материални щети и случайни насилствени нападения“ срещу немюсюлмани съдът съобразява, че твърденията на кандидата, че е „бит, защото е християнин“ не съдържат конкретика – по време, място, повод, субекти на малтретиране. От друга страна, не са наведени и конкретни твърдения за осъществени спрямо него действия, които достигат до прага на суровост по чл.8, ал.4 от ЗУБ - преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост.

В идентичен смисъл е информацията в Справка рег. № МД-02-196 от 19.05.2026г. на ДМД при ДАБ с данни, че арменското общество, както и други исторически малцинства в Т., е подложено на известна дискриминация и ограничения, като не-мюсюлманите да мълчаливо ограничени от възможности за кариера в държавната администрация и силите за сигурност. Кандидатът обаче не е навел конкретни твърдения за дискриминационни действия, нито общо наведените такива могат да се определят като преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ.

F Върховенство на закона

#### **F1 0-4 точки**

Има ли независима съдебна система? 1 / 4

Независимостта на съдебната система е сериозно компрометирана, тъй като хиляди

съдии и прокурори са заменени с лоялни към правителството служители от 2016 г. насам. Изпълнителната власт упражнява силен партийен контрол върху съдилищата. При президентската система, която влезе в сила през 2018 г., членовете на Съвета на съдиите и прокурорите на Т. (HSK), който контролира назначенията на съдии и дисциплинарните мерки, се назначават от парламента и президента, а не от членове на съдебната власт. В резултат на това прокурорите и съдиите често следват линията на правителството и са критикувани за липса на безпристрастност. Съдии, които се произнасят срещу правителството, са отстранявани и заменяни, докато тези, които осъждат критиците на Е., са повишени.

Въпреки че К. съд (AYM) е показал известна независимост в решенията си, той не е свободен от политическо влияние и редовно е подложен на оспорвания от страна на изпълнителната власт и други висши съдилища. Неспазването от страна на правителството на съдебни решения, включително обвързващи решения на Европейския съд по правата на човека и АYM, остава основен проблем. От 2023 г. насам АYM е в сблъсък с Касационния съд и парламентарното мнозинство по делото на Д. А., адвокат и активист, осъден на 18 години затвор през 2022 г. заради предполагаемото му участие в протестите в парка Гези през 2013 г., след което е избран в парламента, докато е зад решетките. А. остава в ареста от 2025 г., въпреки множеството решения на АYM, призоваващи за освобождаването му.

F2 0-4 точки

Преобладава ли справедливият процес по граждански и наказателни дела? 0 / 4

В съдебната система продължават да се наблюдават тежки нарушения на справедливия процес. Подсъдимите често са държани в продължителен предварителен арест, който може да продължи години. Прокурорите често чакат месеци, преди да обявят обвиненията, и изготвят дълги обвинителни актове с недостатъчни доказателства. В много случаи адвокатите, защитаващи обвинени в тероризъм, сами са изправени пред арест. По-долните съдилища не спазват решенията на по-висшите съдилища, които са законово задължени да изпълняват.

През 2025 г. властите продължиха да завеждат произволни и политизирани наказателни дела срещу политически опозиционни фигури, активисти на гражданското общество и други предполагаеми опоненти на правителството, а политическите затворници, осъдени в предходни години, останаха зад решетките въпреки решенията на Европейския съд по правата на човека, които установиха нарушения на справедливия процес.

F3 0-4 точки

Има ли защита от незаконната употреба на физическа сила и свобода от война и бунтове? 1 / 4

Турските власти редовно са обвинявани в мъчения и други жестоки, нечовешки и унижителни форми на отношение към задържани и затворници. Специфични групи, включително кюрди и ЛГБТ+ хора, са изправени пред особена дискриминация и малтретиране по време на арест. Прокурорите не разследват последователно твърденията за такова малтретиране.

F4 0-4 точки

Гарантират ли законите, политиките и практиките равно третиране на различните сегменти от населението? 1 / 4

Въпреки че турските закони гарантират равно третиране на всички граждани, жените и членовете на религиозни, етнически и сексуални и полово обусловени малцинствени

групи страдат от различна степен на дискриминация на практика. Жените съставляват нарастваща част от работната сила, но половите предразсъдъци и неравенството остават належащи проблеми. А. и немюсюлманите са изправени пред **системна дискриминация** в училищата и заетостта в публичния сектор. Кюрдските граждани продължават да се сблъскват с дискриминация, а кюрдските организации, културни институции и отделни лица са се сблъскали с акции и арести, свързани с тяхната идентичност; през март 2025 г. честванията на Н. преминаха мирно, макар и със засилено полицейско присъствие.

Идентично на предходния доклад, данните за нарушения на правата на човека в Т. и в този доклад не касаят профила на кандидата, който не е защитник на правата на човека, адвокат, политически опонент, независим журналист или по друг начин да осъществява активност, свързана с гражданското общество в Т.. Кандидатът не се оплаква от нахърняване на политическите му права или избирателни възможности. Независимо, че при евентуално връщане в Т. кандидатът е изправен пред опасност да изтърпи наложено му наказание „лишаване от свобода“, същият няма профил на лице, което би било подложено на малтретиране в затвора. Кандидатът не се оплаква от дискриминация на религиозна основа поради заетост в образование или в публичния сектор, поради което не може да се приеме, че данните в доклада за подобни дискриминационни действия го засягат по начин, който да се определи като преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ или като действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.5, т. 2 от ЗУБ.

**4.Годишен доклад** за състоянието на правата на човека през 2025 г. - Световен доклад 2026; Т., публикуван на 4 февруари 2026 г. с автор HRW – Human Rights Watch:

Събития от 2025 г.

Правителството на президента Р. Т. Е. затвърди авторитарната си траектория с безпрецедентна атака срещу основната политическа опозиция Р. народна партия (РНП), която заплаши свободата на политическо сдружаване и свободните и честни избори. Година след като партията постигна победа над Партията на справедливостта и развитието на Е. на местните избори, на 19 март властите задържаха кмета на И. и съперник на Е. Е. И.. Едновременно с това правителството на Е. се стреми към прекратяване на четиридесетгодишния конфликт с въоръжената Кюрдска работническа партия (П.) в преговори с нейния затворен лидер А. Й.. На 12 май П. обяви решението си да се разпусне и разоръжи.

Правителството упражнява контрол над вътрешните съдилища и продължава да не спазва обвързващите решения на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), което води до сериозни нарушения на правата на човека.

Официално регистрираната към момента на писане годишна инфлация от 31 процента остави правата на хората с ниски и средни доходи на храна и жилище уязвими от нарастващите цени на храните и наемите.

Атаки срещу адвокати и защитници на правата на човека:

През 2025 г. адвокатите се сблъскаха със засилен съдебен тормоз, особено когато представляваха клиенти по политически мотивирани дела или правеха изявления, защитаващи правата на човека. През март съд в И. одобри отстраняването на управителния съвет на адвокатската колегия в И. по гражданско дело, заведено от прокурора в И., след като асоциацията публикува изявление от декември 2024 г., призоваващо за разследване на убийството на двама кюрдски журналисти при турски удар с дрон в С.. Адвокатската колегия обжалва решението. Продължава пряко свързано

наказателно дело срещу асоциацията за „разпространение на терористична пропаганда“ и „дезинформация“. Адвокатите, представляващи И., и арестуваните по свързани дела са изправени пред наказателно разследване, а понякога и задържане. Адвокатът на И., М. П., е държан в предварителен арест от юни, а през ноември беше обвинен в „членство в престъпна организация“ по основното дело срещу И. (вижте подробности по-долу).

О. Кавала, Ч. Матер, Д. А., Мине Й. и Тайфун К., известни с ангажираността си с гражданското общество, остават в затвора след осъжданията им по неоснователни обвинения в организиране на протестите в парка Гези през 2013 г. и опит за сваляне на правителството. Кавала е произволно задържан от октомври 2017 г., а останалите - от осъжданията им от април 2022 г. Т. грубо пренебрегна решенията на ЕСПЧ, с които се разпорежда освобождаването на Кавала. През 2025 г. прокурорът в И. разшири разследването, като повдигна обвинение срещу мениджъра на таланти А. Б., която беше задържана в продължение на осем месеца, и разследващия журналист И. С..

Енес Х., защитник на правата на ЛГБТ и младежки делегат в К. на местните и регионалните власти на Съвета на Европа, беше задържан за един месец въз основа на широко разпространена и неподстрекателска реч, която той произнесе пред конгреса за полицейските злоупотреби по време на протестите срещу ареста на И.. Делото срещу него по обвинения в „разпространение на дезинформация“, за което може да бъде осъден на присъда от две до шест години затвор, продължава. През май сирийският защитник на правата на бежанците Т. Елгази беше депортиран в С. месеци след като турските власти произволно отнеха турското му гражданство.

Изтезания и малтретиране по време на ареста:

Млади хора, арестувани от полицията по време на масовите демонстрации след задържането на И., съобщават за малтретиране при задържането им и докато са били в ареста. Широко разпространената култура на безнаказаност продължава, като редки случаи на подвеждане под отговорност на служители на реда. Изключенията включват осъждането на четирима войници с ранг на доживотен затвор от 8 май в южната провинция Х. по обвинения в изтезаване до смърт на двама сирийски бежанци и изтезаване на четирима други, преминали границата с Т. на 11 март 2023 г. Human Rights Watch вече беше документирала случая. През септември 13 жандарми бяха съдени в Х. за смъртта по време на ареста на А. Г. и изтезанието на брат му С. Г., случай, документиран от Human Rights Watch и A. International в доклад от 2023 г. за злоупотребите на полицията и жандармерията. Делото продължава и подсъдимите са изправени пред евентуална присъда доживотен затвор, ако бъдат осъдени.

Идентично на предходните доклади, данните за нарушения на правата на човека в Т. и в този доклад не касаят профила на кандидата, който не е защитник на правата на човека, адвокат или по друг начин осъществяващ активност, свързана с гражданското общество в Т..

Елементите от бежанската история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната информация относно страната му на произход, правилно и обосновано са навели административния орган на извод, че изтъкнатите обстоятелства не попадат в предметния обхват по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 то ЗУБ. На първо място, съдът се солидализира с извода на интервюиращия орган, че твърденията на кандидата относно преследване на религиозна основа са непоследователни. От една страна, кандидатът се определя като „не дълбоко религиозен“, не практикува религията, нито участва в

религиозни организации. От друга страна споделя, че е „бит в Т. поради християнските си корени“, но в тази част твърденията му не се отличават с конкретика и яснота, а са по-скоро общи и без конкретни данни кога и по какъв повод са се случили твърдените инциденти и от кого са осъществени тези актове, за да може да се преценят субектите на преследване по чл.6, ал.3 от ЗУБ. Актуалната информация относно страната на произход не съдържа данни за дискриминационни мерки по отношение на немюсюлманите, които да представляват преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, нито са наведени конкретни данни, че по отношение на Ф. А. са осъществени конкретни действия на преследване, примерно посочени в чл.8, ал.5 от ЗУБ.

Пред съда кандидатът потвърди нежеланието си да се завърне в Т., тъй като има наложено наказание „затвор“ за престъпление, което не е извършил, както и, защото желае да бъде със семейството си, което живее в Европа – родители и годеница. Последното обстоятелство дефинитивно не попада в предметния обхват на ЗУБ по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. Пред съда е представено Решение № 2025/5082 от 02.05.2025 г. по дело № 2021/6573 на Върховния касационен съд на Република Т., в което като подсъдим е посочен Ф. А.. Предмет на делото е извършено на 25.11.2014 г. престъпление „търговия с наркотични вещества“. Представено е и мотивирано решение № 2015/411 от 28.12.2015 г. по дело №2015/180 на 4-ти Тежък наказателен съд Б., според което жалбоподателят Ф. А., [дата на раждане] , е посочен като подсъдим, задържан на 26.11.2014 г., освободен на 01.07.2015г. за престъпление „притежание и транспортиране на наркотични вещества“. Настоящият съдебен състав не може да ревизира присъдата на чуждия съд, нито преценката на свидетелските показания пред него, както претендира жалбоподателят. Следва да се отбележат мотивите на решението от 28.12.2015 г., в които е описано задържането на четиримата подсъдими, сред които и Ф. А., който, при спиране от полицаите, е слязъл от колата, опитал се е да избяга, но се е спънал и паднал. При падането си е извадил от джоба на якето си черен портфейл и го е хвърлил на тревата. В черния портфейл, изхвърлен от Ф., са намерени четири отделно опаковани пакета с вещество с общо брутно тегло 14.70 грама и 8 броя таблетки в прозрачен плик. При изследване в Криминална полицейска лаборатория на И. на намерените вещества е установено, че намереното у Ф. съдържа 2.5 грама нетно тегло растителни части с активни вещества – компоненти на синтетичен канабис/бонзай. При извършени обиски у подсъдимите са открити парични суми, за които се предполага, че са от продажбата на наркотици (1450 турски лири у Ф.), като у него е намерен и иззет нож. Противно на твърденията на жалбоподателя, нито един от разпитаните петима свидетели не отрича, че същият е слязъл от автомобила, опитал се е да избяга и е изхвърлил портфейла/чанта. При обсъждането турският съд е съобразил общото количество и разнообразие на заловените наркотици, разделени на множество отделни дози и опаковки, експертизата на Криминалистическата лаборатория, самопризнанията на подсъдимите, както и намерените у тях парични суми, показанията на полицаите, за да изключи защитната теза за покупка единствено за лична употреба. Турският съд е приел за доказано по безспорен начин, че подсъдимите са действали в съучастие единствено с намерение за разпространение на наркотични вещества. Наложено е наказание е 8 години и 4 месеца лишаване от свобода.

Представените пред съда присъди от турски наказателен съд и Върховен касационен съд не указват на действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.5, т.2 от ЗУБ - правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по

себе си или се прилагат по дискриминационен начин. Касае се за правото на всяка суверенна държава да накаже установено престъпление, след влязла в сила присъда от независим съд. Изтърпяването на наказанието не може да се квалифицира като действия на преследване за целите на Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Ж. на 28 юли 1951 г., и Протокола за статута на бежанците от 1967 г. Доказателствата относно правния статут на родителите на кандидата и на приятелката му в Германия, които притежават разрешение за пребиваване там, са ирелевантни за международната закрила на Ф. А.. По силата на чл.8, ал.9 от ЗУБ за бежанци се смятат и членовете на семейството на *чужденец с предоставен статут на бежанец*, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 1. На първо място, на роднините на кандидата не е предоставена международна закрила в Германия. По-нататък, съгласно чл.2, б. „й“ от Директива 2011/95/ЕС „членове на семейството“ означава, доколкото семейството вече е било създадено в държавата на произход, следните членове на семейството на лицето, на което е предоставена международна закрила, които се намират *в същата* държава-членка във връзка с молбата за международна закрила:

— съпругът/съпругата на лицето, на което е предоставена международна закрила, или неговият несемеен партньор, с когото поддържа трайна връзка, ако правото или практиката в съответната държава-членка третират несемейните двойки по начин, сравним със семейните двойки, съгласно своето право относно гражданите на трети държави;

— непълнолетните деца на двойките, посочени в първото тире, или на лицето, на което е предоставена международна закрила, при условие че те не са семейни, без да се взема под внимание обстоятелството дали те са родени в брака, родени извън брака или осиновени съгласно определенията на вътрешното право;

— бащата, майката или друго пълнолетно лице, което носи отговорност за лицето, на което е предоставена международна закрила, по силата на закон или практика на съответната държава членка, когато лицето, на което е предоставена международна закрила, е непълнолетно и не е семейно.

Кандидатът не се намира с роднините си в една и съща държава, нито А. Р. може да бъде определена като несемеен партньор, с когото поддържа трайна връзка, още повече, както се посочи, на нито едно от тези лица не е предоставена международна закрила. Ф. А. също не може да бъде определен като член на семейството на някоя от категориите по чл.2, б. „й“ от Директива 2011/95/ЕС.

Съгласно т.3 от ДР на ЗУБ „Членове на семейството“ са:

а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца;

б) навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини;

в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца;

г) родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

Нито роднините, нито приятелката му или кандидатът могат да бъдат определени като

членове на семейството на някое лице, на което е предоставена международна закрила. Релевантни към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл.8 и чл.9. Според чл.8 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл.9 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Правилно административният орган е намерил, че изложеното от кандидата по време на интервюто от 15.04.2026 г., обсъдено съобразно актуалната информацията относно страната му на произход, не попада в предметния обхват на ЗУБ. Като релевантно основание по чл.8, ал.1 от ЗУБ следва да се съобрази изтъкнатото от Ф. А., че е християнин с арменски корени. Както се посочи при обсъждане на информацията относно Т., в тази част, освен, че са твърде общи и непоследователни, твърденията на кандидата не могат да са квалифицират като преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Кандидатът не подада в някой от профилите, за които има засилени опасения от преследване от страна на държавата, а твърдението му, че неправомерно е обвинен в продажба на наркотици, само защото е християнин, е негова теза, която не се подкрепя от представените присъди от турски наказателни съдилища. По никакъв начин не се доказва „заплахи от компанията, в която е работил, тъй като тя се занимавала с незаконни неща“, но и тези твърдения са ирелевантни за основанията по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ.

Правилно при тези данни административният орган е приел, че посочените от кандидата основания за напускане на Т. не попадат в предметния обхват на чл.8, ал.1 ЗУБ, тъй като не сочат на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с основанията по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Както се посочи, не се навеждат данни за преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ като нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, нито се сочат конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Правилни са изводите на интервюиращия орган, че спрямо кандидата не се установяват и основанията по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същият е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унижително отнасяне или наказание.

В цитираната официална информация относно страната на произход на кандидата не се съдържат данни за безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт в Т. по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Според мотивите на Решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело C-285/12 при липсата на каквото и да е

определение в Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (Директива 2004/83/ЕО, отм.) на понятието за въоръжен вътрешен конфликт, определянето на значението и обхвата на тези понятия следва да се осъществява в съответствие с обичайното им значение в говоримия език, като се държи сметка за контекста, в който те се използват, и за целите, преследвани от правната уредба, от която са част. Освен това е важно да се припомни, че съществуването на въоръжен вътрешен конфликт може да доведе до предоставянето на субсидиарна закрила само когато *сблъсъците между редовните въоръжени сили на дадена държава и една или повече въоръжени групи или между две или повече въоръжени групи бъдат приети, по изключение, за поражаващи тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила*, по смисъла на член 15, буква в) от директивата, тъй като степента на *безогледно насилие*, която ги характеризира, *достига толкова високо ниво*, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи (вж. в този смисъл Решение по дело Е., посочено по-горе, точка 43). В това отношение Съдът е уточнил, че колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила (Решение по дело Е., посочено по-горе, точка 39). Предоставеното от СЕС тълкуване е, че член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО (отм.) трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на въоръжен вътрешен конфликт трябва да бъде признато, с оглед прилагането на тази разпоредба, когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или когато се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо този конфликт да може да бъде квалифициран като въоръжен конфликт, който няма международен характер по смисъла на международното хуманитарно право, и без интензитетът на въоръжените сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта да бъдат предмет на преценка, отделна от тази за степента на насилие, съществуващо на въпросната територия. Нито един от официалните източници на информация относно страната на произход на кандидата не съдържа данни, релевантни към основаниято по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Твърденията на кандидата, че ако бъде върнат в Т., ще има опасност за живота му, тъй като ще попадне в затвора, касаят суверенното право на държавата да наложи наказание за установено и доказано пресъпление с влязла в сила присъда на независим съд. Тези твърдения не съдържат елементи, относими към основанията за закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган. По изложените съображения съдът намира, че жалбата на Ф. А. следва да бъде отхвърлена. Молбата му за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Отхвърлянето ѝ като явно неоснователна в ускорена процедура на общото производство по чл.70, ал.1 ЗУБ е сторено без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането ѝ в разумен срок по смисъла на като

според чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС. Намереното основание по чл.31, пар.8, б.“а” от Директива 2013/32/ЕС, кореспондиращо с националните по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ, се потвърждава от данните по административната преписка и общодостъпни официални източници на информация за Т., поради което административният орган правилно е приел, че при подаване на своята молба и излагането на фактите, кандидатът е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#).

[Противно на твърденията в жалбата не са допуснати нарушения на](#) чл. 35 от АПК, чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ, чл.10, ал. 3, б.“а” и чл.31, ал.9, изр.3 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4, ал.3 от Директива 2011/95/ЕС, които изискват индивидуално, обективно, пълно и точно разглеждане на всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на кандидата за международна закрила и държавата му по произход. Административният орган е предоставил възможност на молителя да разясни всички детайли от бежанската си история, които са обсъдени в оспореното решение при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. При осъществения контрол за законосъобразност на Решение № УП-В-6 от 24.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ съдът не намери основания за отмяна по смисъла на чл.146 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69-ти състав,**

#### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Ф. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], гражданин на Република Т., с адрес [населено място], [улица] (РПЦ на ДАБ) и съдебен адрес [населено място], [улица], партер, ап.5, чрез адв. К. Б. от САК, срещу Решение № УП-В-6 от 24.04.2026 г. на на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на международна закрила като явно неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

**СЪДИЯ:**